

C

Hof van beroep
te Gent

1^e Kamer

Terechzitting
van
10-01-2008
Nationaliteitsverklaring

2007/AR/1409

in de zaak van:

de heer PROCUREUR-GENERAAL BIJ HET HOF VAN BEROEP TE GENT, met burelen op het Parket-generaal, Gerechtsgebouw, te 9000 GENT, Koophandelsplein 23,

appellant, in de persoon van advocaat-generaal Raoul QUINTEN,

tegen:

[REDACTED], geboren te Chitawan (Nepal) op [REDACTED]
[REDACTED] 1960, wonende te 8400 OOSTENDE, [REDACTED]
van Nepalese nationaliteit,

geïntimeerde, hebbende als raadsman mr. VRIJENS Bertrand, advocaat te 9000 GENT, Kortrijksesteenweg 641

velt het Hof het volgende arrest:

Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van dit hof op 1 juni 2007, heeft de Procureur des Konings te Brugge (thans de Procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent, hierna genoemd appellant) tijdig en op regelmatige wijze hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van 22 mei 2007, op tegenspraak gewezen door de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, zevende kamer.

f 108

Partijen werden gehoord in openbare terechtzitting en de neergelegde conclusies en stukken werden ingezien.

Artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werd in acht genomen.

Voorgaanden

1. [REDACTED] (hierna genoemd geïntimeerde) heeft op 22 juni 2006 voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Oostende de verklaring afgelegd om de Belgische nationaliteit te bekomen, overeenkomstig artikel 12 bis, § 1, 3° van het wetboek van de Belgische nationaliteit.

Gelet op het negatief advies van de Procureur des Konings, gesteund op de vaststelling dat geïntimeerde niet voldeed aan de grondvoorwaarden, zoals voorzien in artikel 12 bis, § 1, 3° van het Wetboek van de Belgische nationaliteit (zeven jaar hoofdverblijf in België), werd het dossier overgemaakt aan de rechtbank van eerste aanleg te Brugge.

2. De eerste rechter heeft het negatief advies van de Procureur des Konings ongegrond verklaard op de overweging dat geïntimeerde kort na zijn aankomst in België, namelijk op 22 december 1998, een asiel-aanvraag heeft ingediend en dat, ondanks het feit dat deze asielprocedure nooit geleid heeft tot een definitieve beslissing van toekenning of afwijzing, de periode, voorafgaand aan de definitieve regularisatie van geïntimeerde door zijn inschrijving in het vreemdelingenregister op 16 januari 2002, mag in aanmerking genomen worden bij de berekening van de door de wet voorziene periode van zeven jaar.

3. Het door de Procureur des Konings ingesteld hoger beroep is gesteund op de overweging dat het in aanmerking nemen voor de berekening van de verblijfsduur van zeven jaar hoofdverblijfplaats van de periode tussen de indiening van de asielaanvraag en de definitieve beslissing tot erkenning, enkel geldt voor erkende vluchtelingen.

Nu geïntimeerde weliswaar werd geregulariseerd, maar niet als vluchteling is erkend, voldoet hij volgens appellant niet aan de grondvoorwaarden om de Belgische nationaliteit te verkrijgen.

4. Geïntimeerde besluit tot de afwijzing van het hoger beroep en de volledige bevestiging van het bestreden vonnis.

Beoordeling

1. Sinds de Programmawet van 27 december 2004 en het arrest van het Hof van Cassatie van 4 mei 2006, bestaat er geen twijfel meer over dat, voor de toepassing van artikel 12 bis, § 1, 3° van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, opdat zou zijn voldaan aan de voorwaarde van 'zeven jaar hoofdverblijfplaats in België', de vreemdeling, die de verklaring tot het verkrijgen van de Belgische nationaliteit aflegt, zich moet kunnen beroepen op zeven jaar wettig verblijf.

2. Ten deze moet aan de hand van de verstrekte gegevens worden vastgesteld dat geïntimeerde in België is binnengekomen op 19 december 1998 en zich op 22 december 1998 vluchteling heeft verklaard.

Zijn asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken onontvankelijk verklaard. Deze beslissing werd hem op 9 maart 1999 betekend, met bevel om het grondgebied te verlaten.

Geïntimeerde diende op 12 maart 1999 een dringend beroep in bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, dat op 16 juli 2001 besliste tot verder onderzoek. Uit de conclusie van appellant en de door hem voorgelegde stukken blijkt dat geïntimeerde, als kandidaat-vluchteling, in het bezit werd gesteld van administratieve documenten (bijlage 26 of 26bis en later immatriculatie model A), die hem toelieten in het Rijk te verblijven tot over zijn aanvraag tot erkenning zou zijn beslist.

De asielaanvraag van geïntimeerde werd uiteindelijk op 22 februari 2005 zonder voorwerp verklaard, nadat geïntimeerde een aanvraag tot regularisatie had ingediend en op 16 januari 2002 in het bezit was gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, na een gunstig advies van de Commissie voor Regularisatie.

3. Geïntimeerde werd -zoals blijkt uit voorgaand overzicht- niet als vluchteling erkend, maar wenst niettemin de periode, voorafgaand aan 16 januari 2002, in rekening brengen bij de berekening van de periode van 'zeven jaar hoofdverblijf'.

Hij werd hierin gevolgd door de eerste rechter, maar dit standpunt wordt betwist door appellant, die voorhoudt dat de periode tussen december 1998 en januari 2002, tijdens dewelke het geïntimeerde was toegelaten om ten voorlopige titel in het land te verblijven, in afwachting van de behandeling van zijn asielaanvraag, niet als een wettig verblijf kan wor-

f^o Me

den aangezien en dat de latere regularisatie enkel werkt vanaf dan en geen retroactieve werking heeft ten aanzien van het al dan niet wettig karakter van het daaraan voorafgaand verblijf.

4. Terecht vestigt geïntimeerde de aandacht op de circulaire van 25 mei 2007 (Belgisch Staatsblad van 4 juni 2007) met betrekking tot de wijzigingen aan het Wetboek van de Belgische nationaliteit die werden ingevoerd door de wet van 27 december 2006.

Appellant kan niet worden gevolgd in zijn mening dat geïntimeerde hieruit geen argument kan putten. De omzendbrief is weliswaar niet bindend, maar is, gelet op de interpretatieve aard ervan, van toepassing op hangende gedingen. Overigens beklemtoont appellant zelf dat in de memorie van toelichting van de wet van 27 december 2006 duidelijk gesteld wordt dat deze wet een loutere bevestiging is van de wetten van 1 maart 2000 en 27 december 2004.

Met betrekking tot de omschrijving van 'wettelijk verblijf' wordt in de omzendbrief gesteld dat de vreemdeling, die zonder onderbreking voorlopige verblijfstitels heeft gekregen die zijn hoofdverblijfplaats dekken en die na regularisatie een verblijfstitel van onbeperkte duur verkreeg, de nationaliteitsverklaring kan afleggen en dat hij voldoet aan de voorwaarde van wettelijk verblijf gedurende zeven jaar, zoals vereist door artikel 12 bis, § 1, 3° van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, indien zijn verblijf gedurende deze periode in België gedekt worden één of meerdere van de volgende documenten: "*Oranje kaart -bijlage 4- attest van immatriculatie model A ... Bijlagen 25/26/25bis/26bis (asielprocedure)*".

Waar hiervoor werd vastgesteld dat geïntimeerde in de periode van zeven jaar, voorafgaand aan de verklaring, die hij op 22 juni 2006 heeft afgelegd voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Oostende, ononderbroken en achtereenvolgens in het bezit was van een bijlage 26, bijlage 26bis, attest van immatriculatie model A en bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, moet op grond van hetgeen hiervoor werd uiteengezet worden besloten dat de voorwaarde van zeven jaar wettelijk hoofdverblijf vervuld is.

Het hoger beroep is ongegrond.

5. Als in het ongelijk gestelde partij dient appellant in te staan voor de kosten van het geding. Nu de eerste rechter daarover geen uitspraak heeft gedaan, worden deze aan de zijde van geïntimeerde begroot op het rolrecht (€ 52,00) en de rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg (€ 185,90).

Bij gebrek aan debat over de rechtsplegingsvergoeding hoger beroep, die verschuldigd is ingevolge de wet van 21 april 2007 en het Koninklijk Besluit van 26 oktober 2007, dient de uitspraak hierover te worden aangehouden.

OP DEZE GRONDEN,

HET HOF,

Verklaart het hoger beroep toelaatbaar, doch ongegrond.

Bevestigt het bestreden vonnis.

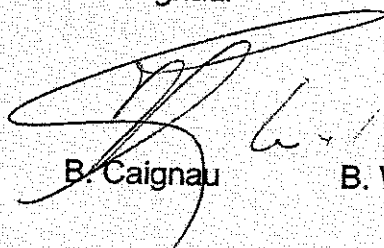
Verwijst appellant in de kosten van de beide instanties, aan de zijde van geïntimeerde vereffend op € 52,00 rolrecht, € 185,90 rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg en de rechtsplegingsvergoeding hoger beroep (p.m.).

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van het Hof van Beroep te Gent, eerste kamer, zitting houdende in burgerlijke zaken.

Hebben over de zaak geoordeeld :

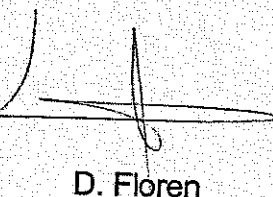
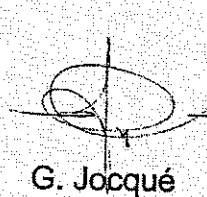
D. Floren, raadsheer, wn. kamervoorzitter, G. Jocqué, raadsheer, B. Wylleman, raadsheer.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van het hof van beroep te Gent, **eerste kamer**, zitting houdende in burgerlijke zaken, van **tien januari tweeduizend en acht**, in tegenwoordigheid van griffier B. Caignau.

B. Caignau

B. Wylleman

G. Jocqué

D. Floren

Rep. nr. 2008/

Aangeboden op
Niet te registreren;

14 JAN. 2008

17/1/08
Le... inspecteur
M. CASSAN